

23 Ιουνίου 2015

Οι πρώτες εμφανίσεις των Βουλγάρων στον ελληνικό χώρο

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1BtaAWb>]

Η πρώτη αναφορά για το βουλγαρικό έθνος γίνεται από τον Θεοφάνη για το έτος 513 μ.Χ. όπου αναφέρει ότι ο Βιταλιανός κόμης των μισθοφόρων συμμάχων της Αυτοκρατορίας, ύστερα από θερμή παράκληση των Ορθοδόξων της Σκυθίας και της Μυσίας κινήθηκε εναντίον του ασεβούς αυτοκράτορα Αναστασίου Α΄(491-518μ.Χ.). Ο Βιταλιανός έχοντας μαζί του πλήθος από Ούννους και Βουλγάρους κατέκτησε τη Θράκη και λεηλάτησε και άλλες περιοχές ώσπου έφθασε μέχρι την Κωνσταντινούπολη[6]. Βλέποντας τα δεινά ο Αναστάσιος έστειλε ορισμένους συγκλητικούς να ζητήσουν ειρήνη από αυτόν.

Η επόμενη αναφορά γίνεται για το έτος 538 μ.χ, όταν οι Βούλγαροι[7] εισέβαλαν στα μέρη της Σκυθίας και της Μυσίας και αφού λεηλάτησαν αυτές τις περιοχές, έφτασαν ως την Θράκη όπου εκεί βρήκαν σθεναρή αντίσταση από τον Ακούμ και τον Γώδιλα οι οποίοι ήταν διοικητές του Ιλλυρικού[8], στη συνέχεια οι διοικητές με το στρατό τους χτύπησαν και σκότωσαν πλήθος Βουλγάρων και πήραν πάλι πίσω τα λάφυρά τους. Όμως καθώς προχωρούσαν χαρούμενοι έχοντας νικήσει κατά κράτος τους Βουλγάρους συνάντησαν στο δρόμο άλλο πλήθος Βουλγάρων, οι οποίοι συνέλαβαν αιφνιδιαστικά το βυζαντινό στρατό μαζί με τους στρατηγούς του.

Μετά το πέρασμα λίγων χρόνων ο Πέτρος, στρατηγός του Αυτοκράτορα Μαυρικού (582-602μ.Χ.) έστειλε χίλιους Ρωμαίους στρατιώτες για κατασκοπεία στην περιοχή της Μαρκιανούπολης, εκεί συνάντησαν χίλιους Βουλγάρους αλλά επειδή γνώριζαν ότι ο Χαγάνος τους είχε συνάψει ειρήνη με τους Ρωμαίους, δεν όρμησαν εναντίον τους. Όμως οι Ρωμαίοι όρμησαν εναντίον των Βουλγάρων με αποτέλεσμα να γίνει μεγάλη μάχη. Κατά τη διάρκεια της μάχης οι Βούλγαροι έστειλαν επτά άτομα στο στρατηγό των Ρωμαίων με αίτημα να μην λύσουν την ειρήνη αλλά ο στρατηγός απάντησε ότι και ο ίδιος ο αυτοκράτορας να ερχόταν δεν θα τους λυπόταν[9]. Έτσι έγινε μεγάλη πολεμική αναμέτρηση και νικήθηκαν οι Ρωμαίοι.

Εν συνεχεία , κατά τον 7^ο αιώνα ο Θεοφάνης αναφέρει ότι οι Βούλγαροι μαζί με τους Ούννους, τους Αβάρους, τους Σλάβους και τους Γήπαιδες έγιναν σύμμαχοι των Περσών[10], ώστε όλοι μαζί να προχωρήσουν εναντίον της Κωνσταντινούπολης, όμως καθώς πλησίαζε η ώρα της σύγκρουσης με τους Ρωμαίους, ο θεός λυπήθηκε τον αγαπημένο του λαό και άρχισε να ρίχνει χαλάζι με συνέπεια να φονεύσει πολλούς από τους βαρβάρους. Έτσι έχοντας πλέον μικρό αριθμό στρατού οι Πέρσες νικήθηκαν από τους Ρωμαίους.

Στο Γ' τόμο της χρονογραφίας του (640/41-812-813μ.χ) και συγκεκριμένα για το έτος 678 μ.Χ. ο Θεοφάνης επιχειρεί μια εκτενή αναφορά στο έθνος των Βουλγάρων. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι βόρεια του Εύξεινου Πόντου, κοντά στην Μαιώτιδα λίμνη βρίσκεται η Παλαιά Βουλγαρία, οι κάτοικοι της αποκαλούνταν Κοτράγοι[11] και ήταν ομόφυλοι με τους Βουλγάρους. Αρχηγός των Βουλγάρων ήταν ο Κροβάτος ο οποίος άφησε πίσω του πέντε υιούς και μια ρητή εντολή που έλεγε οι υιοί του να μην διασπαστούν ποτέ και να εξουσιάζουν και οι πέντε το βουλγαρικό λαό.

Αργότερα, όμως οι υιοί του διαφώνησαν και ο καθένας τους πήρε το λαό που εξουσίαζε. Αφού διαιρέθηκαν και χωρίστηκαν τα πέντε αδέρφια, δημιουργήθηκε το κράτος των Χαζάρων[12]. Καθώς όμως περνούσαν τα χρόνια και ο βυζαντινός αυτοκράτορας έβλεπε πως αυτό το έθνος κυρίευε περιοχές γύρω από το Δούναβη, κήρυξε πόλεμο εναντίον των Βουλγάρων.

Αφού τοποθέτησε όλες τις Ρωμαϊκές δυνάμεις στη Θράκη ξεκίνησε εναντίον τους και έφθασε κοντά στον ποταμό Δούναβη. Όταν οι Βούλγαροι είδαν τον τεράστιο στρατό του αυτοκράτορα να κατευθύνεται εναντίον τους, κρύφτηκαν σε διάφορα οχυρά αλλά και από την άλλη πλευρά, οι Ρωμαίοι δεν έκαναν μάχη λόγω της ελώδους περιοχής.

Μετά από κάποιες ημέρες, ο βασιλιάς Κωνσταντίνος Δ΄(668-685μ.Χ.) έπαθε οξεία ποδάγρα με συνέπεια να επιστρέψει στη Μεσημβρία, αφού έδωσε στους στρατηγούς του ρητή εντολή να μην επιτρέψουν τους Βουλγάρους να βγουν από τα οχυρά τους και να επιτίθενται συνέχεια[13]. Εν τω μεταξύ κυκλοφόρησε φήμη ότι ο βασιλιάς εγκατέλειψε φοβισμένος την περιοχή με συνέπεια και οι στρατιώτες να φύγουν και αυτοί χωρίς να κάνουν μάχη. Αυτό το γεγονός το είδαν οι Βούλγαροι, τους κατεδίωξαν και έσφαξαν τους περισσότερους και κυρίευσαν πολλές περιοχές και κάστρα που βρισκόταν στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Ύστερα από όλα αυτά ο Αυτοκράτορας αναγκάστηκε να κάνει ειρήνη μαζί τους το 681 μ.Χ. και συμφώνησε να τους πληρώνει ετήσιο φόρο.

[Συνεχίζεται]

[6] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G. 108, 373 c

[7] Βλ. ό.π., 480 b

[8] Βλ. ό.π., 480 c

[9] Βλ. ό.π. 585 (b-c)

[10] Βλ. ό.π., 653 c

[11] Βλ. ό.π., 726 c

[12] Βλ. ό.π., 728 (b-c)

[13] Βλ. ό.π., 729 (a-b)